

METODOLOGIJA NAUČNOG ISTRAŽIVANJA SA OSNOVAMA STATISTIKE

Vežbe IV

APA stil

APA stil

Šta je APA?

APA – American Psychological Association (američka psihološka asocijacija)

Šta je APA stil?

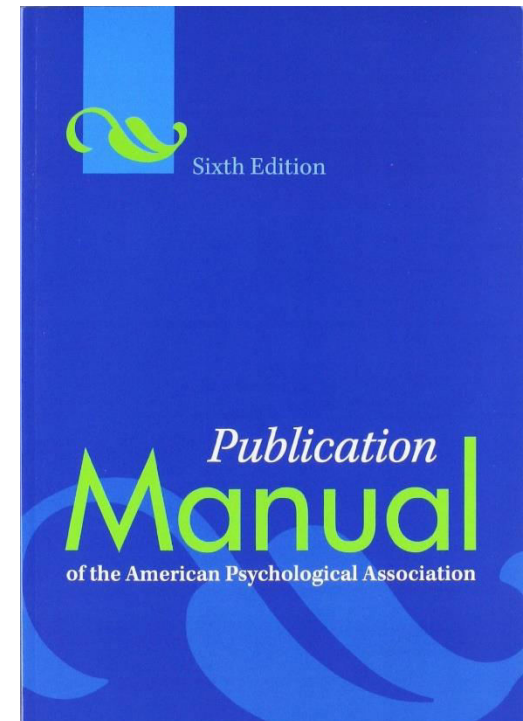
Skup pravila za pisanje naučnih tekstova

Svrha pravila je da olakšavaju razumevanje teksta

Najčešće korišćeni standard u društvenim naukama

Prvo izdanje priručnika – 1929

Šesto izdanje priručnika – 2009

APA stil

Na šta se sve odnose APA pravila (standardi)?

Strukturisanje i sadržaj teksta

Formatiranje teksta

Pravilno pisanje reči

Jasno i precizno izražavanje

Gramatika i naučni stil

Brojevi, formule, statistički pokazatelji

Znakovi interpunkcije

Tabelarni prikaz rezultata

Grafički prikaz rezultata

Etička pitanja

Dokumentovanje naučnih izvora

...

Dokumentovanje izvora

Dokumentovanje naučnih izvora

Na koji način funkcioniše dokumentovanje?

1. U tekstu se referiše na radove navođenjem prezimena autora i godine izdanja dela
2. Svi radovi na koje je referisano se navode u spisku literature na kraju teksta

Zbog čega dokumentujemo izvore?

Izbegavanje plagijarizma - zasluge za ideju idu autoru ideje

Uspostavljanje naučnog kredibiliteta autora teksta

Čitalac dobija pristup izvorima koje autor koristi

Dozvoljava čitaocu da proceni da li je autor koristio relevantne izvore u svom tekstu

Korak 1: Referisanje i citiranje

Referisanje (upućivanje) na naučne izvore putem prezimena autora i godine izdanja dela.

Primer referisanja:

Psihogena amnezija se odnosi na negativan efekat snažnih i nepodnošljivih emocija na ljudsko pamćenje (**Bedli, 2004**).

ili

Bedli (2004) navodi da se psihogena amnezija odnosi na negativan efekat snažnih i nepodnošljivih emocija na ljudsko pamćenje.

Citiranje se odnosi na doslovno navođenje delova teksta. Citat se označava navodnicima, a na izvor se upućuje ne samo prezimenom autora i godinom izdanja dela, već i tačnim brojem strane sa koje je preuzet deo teksta.

Primer citiranja:

„Ekstremne emocije mogu poremetiti pamćenje i imati za posledicu vrlo dramatične slučajeve amnezije“ (**Bedli, 2004, str. 280**).

Korak 1: Referisanje i citiranje

Kada izvor koji se citira ima tri i više autora, sva prezimena sa godinom izdanja se navode samo na mestu na kojem se taj izvor prvi put spominje, a kasnije se iza prezimena prvog autora navodi "i saradnici" (na engleskom „et al.“).

Rezultati Evansa, Berstona i Polarda (Evans, Barston & Pollard, 1983) pokazuju da...
Kao što je rečeno, Evans i saradnici (1983)...

Kada navodimo radove koji nismo direktno čitali, već smo se sa njihovim sadržajem upoznali posredstvom nekog drugog izvora:

Krejk i Lokhart su među prvima pružili ubedljive dokaze da pamćenje zavisi od nivoa obrade materijala (Craik & Lockhart, 1972; **prema** Bedli, 2004).

Kada se istovremeno referiše na veći broj radova, oni se navode serijalno, i to abecednim redom prema prvom slovu prezimena autora, a odvajaju se znakom ;

O tome svedoči i rastuća popularnost teorija dualnih procesa (De Neys, 2008; Evans, 2009; Evans & Stanovich, 2013; Kahneman, 2011; Stanovich, 2009).

Korak 2: Lista referenci

Spisak literature (lista referenci) se navodi na kraju teksta

Reference su sortirane abecednim redom (po prvom slovu prezimena autora)

Svaka referenca treba da sadrži iscrpne bibliografske informacije

Postoji mnoštvo različitih tipova referenci (bibliografskih jedinica)

Vrsta informacija koja se navodi u referenci zavisi od tipa reference

Knjiga sa jednim autorom

Autor: Alan Bedli

Naslov: Ljudsko pamćenje

Godina izdanja: 2004

Izdavač: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva

Mesto: Beograd

Bedli, A. (2004). *Ljudsko pamćenje*. Beograd: Zavod za udžbenike i nastavna sredstva.

Korak 2: Lista referenci

Knjiga sa dva autora

Bandur, V., i Potkonjak, N. (1999). *Metodologija pedagogije*. Beograd: Savez pedagoških društava Jugoslavije.

Knjiga sa tri autora

Kačapor, S., Vilotijević, M., i Kundačina, M. (2005). *Umijeće ocenjivanja*. Mostar: Univerzitet Džemal Bijedić.

Diplomski rad

Petrović, P. (2005). *Stavovi učitelja o inkluziji*. Diplomski rad. Beograd: Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju.

Doktorska teza

Ilić, M. (2013). *Evaluacija tehnika za ranu identifikaciju razvojnih poremećaja*. Doktorska teza. Beograd: Fakultet za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju.

Korak 2: Lista referenci

Članak u naučnom časopisu

Pešić, M. (1990). Akciona istraživanja i kritička teorija vaspitanja. *Pedagogija*, 25 (3), 275-300.

Članak u tematskom zborniku/monografiji

Ristić, Ž. (1985). Eksperiment i ocenjivanje teorija. U: D. Popović i A. Petrović (Ur.). *Metateorijski akcenti pedagoške metodologije* (str. 83-96). Beograd: Učiteljski fakultet.

Saopštenje sa naučnog skupa

Nedović, V. (2005). Obrazovanje i usavršavanje pedagoga za promene u predškolskom vaspitanju i osnovnom obrazovanju. U: *Savremeni tokovi u obrazovanju nastavnika, međunarodni skup, 20-21. jul 2003* (str. 191-192). Vranje: Učiteljski fakultet.

Primer liste referenci

Literatura

- Del Giudice, E., Grossi, D., Angelini, R., Crisanti, A. F., Latte, F., Fragassi, N. A., & Trojano, L. (2000). Spatial cognition in children. I. Development of drawing – relevant (visuospatial and constructional) abilities in preschool and early school years. *Brain & Development*, 22(6), 362-367.
- Ebersbach, M., Stiehler, S., & Asmus, P. (2011). On the relationship between children's perspective taking in complex scenes and their spatial drawing ability. *British Journal of Developmental Psychology*, 29(3), 455-474.
- Ehrlen, K. (2008). Drawing as representation of children's conceptions. *International Journal of Science Education*, 31(1), 41-57.
- Freeman, N. H., & Janikoun, R. (1972). Intellectual realism in children's drawings of familiar object with distinctives features. *Child Development*, 43(3), 1116-1121.
- Jolley, R. P., Fenn, K., & Jones, L. (2004). The development of children's expressive drawing. *British Journal of Developmental Psychology*, 22(4), 545-567.
- Koks, M. (2000). *Dečiji crteži*. Beograd: ZUNS.
- Lange-Küttner, C. (2009). Habitual size and projective size: The logic of spatial systems in children's drawings. *Developmental psychology*, 45(4), 913-927.
- Mann, B. S., & Lehman, E. B. (1976). Transparencies in children's human figure drawings: A developmental approach. *Studies in Art Education*, 18(1), 41-48.
- Pijaže, Ž., i Inhelder, B. (1996). *Intelektualni razvoj deteta*. Beograd: ZUNS.
- Toomela, A. (2002). Drawing as a verbally mediated activity: A study of relationships between verbal, motor, and visuospatial skills and drawing in children. *International Journal of Behavioral Development*, 26(3), 234-247.
- Willats, J. (2005). *Making sense of children's drawings*. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.

Opšte napomene

U tekstu treba da se nalazi sva literatura koja je za predmet istraživanja važna

U tekstu ne treba da stoji literatura koja je za predmet istraživanja nevažna

Svaki citat i parafraza moraju biti praćeni odgovarajućom referencom

Sve reference u tekstu treba da se nalaze i u listi referenci

Svaka referenca koja se nalazi u listi referenci treba da se nalazi i u tekstu

Kvalitet je važniji od kvantiteta

Što su reference savremenije, to je i tekst aktuelniji

